

Gedicht bij het heengaan van den sch
W. B. Tholen.

's Namiddags zwerfende in drukke pret
- Schooljongens die liefst rond de haven dolen
Ontdekten wij hem soms, ietwat verscholen
Gedoken op zijn lage tabouret.

Wij waagden stappen, op getipte zolen
Als door een stilte, tijdens het gebed.
Zacht bevend, om de kleuren van 't palet
Waren de vingers de droom bevolen. -

Gestorven - - In de middagstille zalen
Oplichtend even in wat voorjaarszon
Treurt wat hij van mijn stadje heeft gedicht

O weemoed dezer scheemrende verhalen -
Het leven herbegint, waar het begon
Binnen de klaark van het Havenlicht.

H. de Bruin

Gedicht bij het heengaan van den Schilder W. B. Tholen.

's Namiddags zwerfende in drukke pret
- Schooljongens die liefst rond de haven dolen
Ontdekten wij hem soms, ietwat verscholen
Gedoken op zijn lage tabouret.

Wij waagden stappen, op getipte zolen
Als door een stilte, tijdens het gebed.
Zacht bevend, om de kleuren van 't palet
Waren de vingers de droom bevolen. -

Gestorven. - In de middagstille zalen
Oplichtend even in wat voorjaarszon
Treurt wat hij van mijn stadje heeft gedicht

O weemoed dezer scheemrende verhalen. -
Het leven herbegint, waar het begon
Binnen de klaarte van het Havenlicht.

H. de Bruin.